

SPI naruszył prawo przez błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) stwierdzając, że istnieje podobieństwo między spornymi znakami. Dokonał on swojej oceny nie na podstawie całkowitej oceny całościowego wrażenia, jakie wywołują te znaki towarowe na przeciętnym konsumentach, lecz na podstawie chwilowej wnikliwej analizy językowych i słownych cech charakterystycznych wyrazów tworzących te znaki towarowe.

Dokonując oceny podobieństwa SPI winien był rozważyć te znaki towarowe jako całość oraz w odniesieniu do wizualnego a zwłaszcza fonetycznego wrażenia, jakie wszystkie te sporne znaki wywołują na przeciętnym konsumentach. Ponadto SPI nie wziął pod uwagę faktu, że przedmiotowe towary są towarami co do których można się z pewnością spodziewać że właściwy krąg odbiorców dokona ich wyboru i wykorzystania w sposób bardzo ostrożny. Gdyby SPI zastosował właściwe podejście doszedłby do wniosku, iż oba te znaki są odmienne zarówno fonetycznie jak i wizualnie.

SPI nie określił właściwego kręgu odbiorców i w konsekwencji naruszył prawo. SPI naruszył prawo przez niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 orzekając, iż pacjenci tworzą właściwy krąg odbiorców. SPI powinien był orzec zgodnie z prawem, że właściwy krąg odbiorców składa się z osób wykonujących zawody związane z medycyną.

Dokonując oceny w zakresie podobieństwa SPI zadziałał rutynowo. Nie dokonał on porównania znalezionych przez niego podobieństw oraz nie rozważył czy podobieństwa te prowadzą do zaistnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd lecz przyjął on z góry takie założenie. Następnie SPI odrzucił różnice istniejące między odpowiednimi znakami i towarami jako różnice które nie eliminują tego prawdopodobieństwa. Uczynił to nie przedstawiając żadnego uzasadnienia. SPI naruszył zatem prawo przez zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) niezgodnie z jego wykładnią dokonaną przez ETS lub naruszył przepisy postępowania w szczególności art. 81 regulaminu nie przedstawiając uzasadnienia wydanego przez siebie orzeczenia.

SPI naruszył prawo nie uwzględniając stopnia uwagi przeciętnego konsumenta tych towarów oraz tego czy mogłoby to zmniejszyć zaistnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Powinien był on uwzględnić szczególnie wysoki stopień uwagi jaką wykazuje przeciętny konsument kiedy przygotowuje się i dokonuje wyboru między przedmiotowymi towarami oraz wpływ jaki to może mieć na zaistnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. W konsekwencji SPI zastosował art. 8 ust. lit. b) niezgodnie z jego wykładnią dokonaną przez SPI.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris z dnia 22 lutego 2006 r. w sprawie Philippe Derouin przeciwko Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

(Sprawa C-103/06)

(2006/C 108/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris.

Data wpływu: 22 lutego 2006 r.

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Philippe Derouin.

Strona pozwana: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf).

Pytanie prejudycjalne

Czy rozporządzenie nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ono postanowieniom umowy, zgodnie z którymi, tak jak we francusko-brytyjskiej umowie podatkowej z dnia 22 maja 1968 r., dochody uzyskane w Zjednoczonym Królestwie przez pracowników zamieszkałych we Francji i ubezpieczonych w tym kraju wykluczone są z podstawy wymiaru powszechnej składki społecznej (C.S.G.) i składki na spłatę zadłużenia systemu zabezpieczeń społecznych (C.R.D.S.), które pobierane są we Francji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. U. L 149, str. 2)